

[Undervisnings- og forskningsministeren]

et nedsatte arbejdsgruppe om børn og kultur forslag om, at der blev oprettet et særligt institut for børne- og ungdomslitteratur. Ifølge forslaget skulle instituttet foruden indsamling og opbygning af en komplet samling af dansk børne- og ungdomslitteratur samt et repræsentativt udvalg af tilsvarende udenlandslitteratur tillige udføre selvstændig forskning inden for børne- og ungdomslitteraturen, dens historie, litteratursociologi og det børnekulturelle område generelt.

Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning er i sit indhold på mange måder identisk med det af arbejdsgruppen stillede forslag.

Næsten samtidig – en måned senere – nedsatte Undervisningsministeriet et udvalg, som skulle udarbejde en plan for sammenfletningen af Danmarks Pædagogiske Bibliotek og Danmarks Lærerhøjskoles Bibliotek. Sammenfletningen skulle ske med henblik på etablering af et fælles hovedbibliotek inden for pædagogik og uddannelsesvæsen samt dele af faget psykologi.

Udvalget, der fik rigsbibliotekaren som formand, fandt imidlertid det af arbejdsgruppen om børn og kultur rejste spørgsmål så væsentligt, bl.a. fordi det rejste spørgsmålet om den fremtidige placering af den eksisterende samling børnelitteratur på Danmarks Pædagogiske Bibliotek, at man valgte at tage spørgsmålet op i udvalget.

På foranledning af Undervisningsministeriet og med henblik på udvalgets arbejde indhentede Kulturministeriet udtalelser om arbejdsgruppen om børn og kulturs forslag om oprettelse af et institut for børne- og ungdomslitteratur hos bl.a. rigsbibliotekarembetet, Bibliotekstilsynet og Det Kgl. Bibliotek.

Det fremgår af disse udtalelser, at der var enighed om, at der er et behov for en styrkelse af forskningen om børne- og ungdomslitteratur, men at der samtidig ikke var enighed om, hvor de forskningsmæssige opgaver skulle placeres, og om de skulle samles.

På baggrund af arbejdsgruppens forslag indhentede Undervisningsministeriet desuden en udtalelse fra Statens Humanistiske Forskningsråd. Rådet, der blandt sine prioritetsområder har ungdoms- og kulturforskning, fandt, at der er et behov for en indsats med hensyn til forskning i børne- og ungdomslitteratur, bl.a. i erkendelse af; at området internationalt tillægges

øget betydning. Statens Humanistiske Forskningsråd understregede desuden, at der i de senere år var ydet støtte til projekter og seminarer vedrørende forskellige sider af børnekulturen, herunder også børne- og ungdomslitteratur. Rådet fremhævede endvidere, at det fortsat er indstillet på at yde støtte til forskning inden for børne- og ungdomslitteratur på grundlag af ansøgninger, der selvfølgelig skulle bedømmes efter de sædvanlige kvalitetskriterier.

I overensstemmelse med udvalgets indstilling er det besluttet, at børnebogssamlingen videreføres i det hovedbibliotek for det pædagogiske område, som opstår gennem sammenfletning af Danmarks Pædagogiske Bibliotek og Lærerhøjskolens Bibliotek.

Samtidig er der truffet beslutning om, at der skal etableres et institut for småbørnsforskning på Lærerhøjskolen, som skal indgå i et center for småbørnsforskning med deltagelse af de institutioner, der forsker på dette felt. Centeret skal efter planen have børnelitteratur som et af sine forskningsområder; det er klart, at småbørnscenteret skal beskæftige sig med meget andet end børnelitteratur, men emnet forskning i børnelitteratur skulle i rimeligt omfang være dækket.

Endvidere er et lektorat i børne- og ungdomslitteratur under besættelse ved Institut for Dansk Sprog og Litteratur på Lærerhøjskolen.

Hermed mener jeg, at der er skabt et godt grundlag for forskningen i børne- og ungdomslitteratur. Dertil kommer, at der er mange andre forskningsressourcer, som bør kunne sættes ind på dette område. Jeg tænker bl.a. på de mange institutter og forskere, som beskæftiger sig med litteraturforskning, og som måske i højere grad burde interessere sig for børne- og ungdomslitteratur.

Jeg lægger desuden vægt på, at Statens Humanistiske Forskningsråd som nævnt tidligere er indstillet på at støtte børnebogsforskningen, og at der i forvejen er mange forskningsmiljøer, som vil kunne bidrage til en sådan forskning.

Generelt er det jo sådan i Danmark, at vi har ganske mange institutter – vi har faktisk for mange – og at vi spreder de danske forskningsressourcer på for mange institutter. Det er derfor, vi nu er gået over til den politik, at vi, når vi ønsker øget forskning på et område, ikke opretter nye institutter, men i stedet udbyder forskningsprojekter eller i visse tilfælde opretter